

han lytter til Tysklands hjerte

HVOR LANGT VIL TYSKERNE GÅ for at lægge pres på militærjuntaen i Burma? Har de planer om flere soldater i Afghanistan? Eller nye vindmøller ved Østersøen? Politisk finlytning er en spidskompetence hos ambassadesekretæren i Berlin. Mød ham her.

af Lisbeth Ammitzbøll · la@dm.dk foto: Gorm K. Gaare

MAGISTER MED PROFIL

Magistre – altså medlemmer af DM – har med sikkerhed én ting til fælles: De er højtuddannede. Men derfra breder mangfoldigheden sig: De underviser, de udvikler, de administrerer, de forsker, de markerer sig, de kommunikerer, de skriver, de skaber resultater, de debatterer, de finder nye veje, og de er kreative.

Denne bredde i beskæftigelse i DM's medlemsskare viser vi i serien **Magister med profil**. Her kan du læse om en af dine kolleger, der har gjort en forskel, har fundet nye veje – og måske endda sat verden lidt på den anden ende.

I Berlin har også ørerne stået på stilke. Næppe nogen anden by i verden har været så spækket med aflytningsudstyr, spioner og politiske fortolkere som byen med muren i Europas hjerte.

Berlin er lyttekunstens hovedstad.

I dag er tonsvis af lytteudstyr skrottet, men ørerne er stadig et vigtigt organ, hvis man vil forstå det nye Tyskland. Efter 18 år uden mur og 17 år som genforenet nation er de politiske modsætninger en udfordring for selv erfarne diplomater.

De skal kunne høre enhver betoning i den politiske skala fra enighed til konflikt mellem tyske partier og mellem forbundsregeringen og de tyske delstaters regeringer. De skal opfange harmonier eller dissonanser i forhold til dansk udenrigspolitik, sikkerhedspolitik, bekæmpelse af international terrorisme, energipolitik, miljøpolitik, klimapolitik, menneskerettigheder, handelsrelationer og kulturudveksling.

Det gælder også diplomaterne på den danske ambassade. Ambassaden blev indviet i oktober 1999, år 10 efter murens fald, da Danmark sammen med de andre nordiske lande flyttede sin officielle repræsentation fra Bonn til Berlin.

“Tysk politik er en kompleks størrelse”, medgiver den danske ambassadesekretær Tue Krarup-Pedersen. Og smiler stort.

“For mig er det verdens bedste job. Arbejdspresset er stort, men opgaverne er altid udfordrende, nye og lærerige”, siger han.

Politisk lyttekunst

Krarup-Pedersens egen kalender en mandag i oktober fortæller om den globale scene.

Hans seneste to møder med tyske embedsmænd har dels handlet om tyske holdninger til Irans atomprogram, dels om vedvarende energi. Hans næste møde har fokus på Burma og på EU's sanktionsmulig-

heder over for militærjuntaen. Derefter skal han til et møde om fredsprocessen i Mellemøsten.

“Som ambassade er vi hele centraladministrationens udenrigstjeneste. Vi kommunikerer danske synspunkter og forsøger at præge dagsordenen i vores værtsland på mange politiske og økonomiske områder. Og vi analyserer og formidler tyske synspunkter til København. Så nysgerrighed, indlevelsessevne, opsøgende instinkt og kommunikation er afgørende. Det er jo ikke kompetencer, som magistre har monopol på, men heller ikke kvaliteter, hvor vi på nogen måde står tilbage for andre studieretninger”, fremhæver Tue Krarup-Pedersen, der kom til Berlin for snart to år siden.

Ambassaden er med sine omkring 40 ansatte en af Danmarks største ambassader.

I tysk mesterlære

“Danske synspunkter kan ofte få indflydelse i EU, selv om Danmark er et mindre land. Berlin lytter til sine naboer. Det kræver selvfølgelig, at danske holdninger er i harmoni med de politiske muligheder på et givet tidspunkt”, fremhæver Tue Krarup-Pedersen.

Og han kan lide det. Spillet. Koncentrationen. Den langsomme opbygning af viden. Møderne. Samtalerne. Kontakterne. Og så den pludselige forståelse af, at her, lige her, er der hul igennem for danske holdninger til tyske embedsmænd, repræsentanter for tænketanke, erhvervsliv, forskere eller andre organisationer. Kernen i arbejdet er at fremme danske interesser.

Sidste efterår tilbragte han fire måneder

Blå Bog

Navn: Tue Krarup-Pedersen.

Alder: 35 år.

Job: Ambassadesekretær ved den danske ambassade i Berlin.

Uddannelse: M.Sc. i Theory and History of International Relations fra London School of Economics. Cand.mag. i historie og engelsk fra Aarhus Universitet. Har arbejdet som forskningsassistent i House of Commons i London, som projektleder i European Policy Center i Bruxelles, som fuldmægtig i Udenrigsministeriet og for EU-Kommissionen i Budapest.

Privat: Bor i Scheunenviertel i Berlin Mitte. Bruger sin sparsomme fritid på at se venner, løbe, svømme og komme lidt rundt i Tyskland.

Kendetegn: Nysgerrig, ambitiøs, lyttende.

som forsøgskanin og arbejdede som tysk embedsmand i det tyske udenrigsministerium.

“En god og lærerig oplevelse, men ikke et fristende – og som dansker jo heller ikke et realistisk – alternativ”, smiler diplomaten.

“Det var et større og mere hierarkisk system. Det skyldes først og fremmest rammebetingelserne. Mindre virksomheder som den danske udenrigstjeneste kan bedre tillade sig at være lidt mere flade og lidt uformelle, uden at overblikket ryger. For mig var det en særdeles god oplevelse. Jeg blev klogere på mine tyske kollegers arbejdsvilkår, jeg fik set indefra, hvordan politikformulering foregår, og jeg fik et stort, internationalt netværk med tyske embedsmænd og andre udvekslingsdiplomater”.

Brug for humanister

I dag er Tue Krarup-Pedersen ene om sin humanistiske baggrund blandt de udsendte

medarbejdere i ambassadens politiske og økonomiske afdeling.

“Vi supplerer hinanden godt. Vi har forskellige uddannelser og forskellig tilgang til opgaverne og et veludviklet samarbejde. Tværfaglighed er en af Udenrigsministeriets styrker. Samtidig engagerer vi os som ambassade mere og mere i *public diplomacy* og er i stadig dialog med det omgivende samfund. Vi har 100.000 besøgende på de nordiske ambassader om året. Vi har kontakt med politikere, studerende, virksomheder, tænketanke og netværksorganisationer fra alle verdenshjørner. Så opgaverne ændrer sig. Derfor tror jeg, at humanister bliver mere efterspurgte medarbejdere, fordi de på forhånd har forståelse for historie, sprog, kultur og identitet. Humanister er opdraget i en dannelses tradition, der ligger i god forlængelse af den tyske arv fra Humboldt, og det betyder noget hernede for evnen til at føre en effektiv og troværdig dialog med myndigheder, offentlighed eller presse”.